

Masoveria-rectoria d'Aiguafreda de Dalt

Aiguafreda

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Aiguafreda de Dalt

Coordenades:

Latitud: 41.78854
Longitud: 2.2574
UTM Est (X): 438296
UTM Nord (Y): 4626565

Classificació

Número de fitxa: 08014 - 133
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle: XII-XIX
Estat de conservació: Regular
Notes de conservació: Presenta cert estat de deteriorament per trobar-se deshabitada.
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Sense ús
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Vic. C. Santa Maria, 1. 08500 Vic

Fitxes associades:

[Conjunt Monumental d'Aiguafreda de Dalt](#)

[Parc Natural del Montseny](#)

Autoria de la fitxa: Marta Lloret Blackburn- Antequem, S.L.

Data de registre de la fitxa: dc., 05/06/2013 - 02:00

Descripció

La masoveria-rectoria d'Aiguafreda de Dalt és un edifici d'origen medieval construït a redós de l'església de Sant Martí. La part primitiva de la construcció s'identifica amb el cos de llevant, on s'observen vestigis com les obertures i un arc tapiat de pedra. A ponent d'aquest volum es va construir un nou cos vers el segle XVII, de menor alçada, tot aprofitant el desnivell natural del terreny. A continuació es van bastir diverses dependències que van tancar la part frontal de l'església, que van ser enderrocades durant la segona meitat del segle XX. L'edifici està adossat a l'extrem de garbí de l'església, amb la qual s'uneixen a la part de migdia mitjançant el porxo que cobreix l'entrada al temple. Sota d'aquest porxo hi ha una finestra amb una orla en relleu i la inscripció "TERRADELLAS". A la part corresponent al pas que unia ambdós edificis hi ha un sarcòfag, que probablement era de Guillem d'Aiguafreda, i una imatge mariana del segle XVIII (SOLÀ, 1983:39). La rectoria consta de planta baixa, pis i golfes i té la coberta de dos vessants a dos nivells, amb el carener perpendicular a la façana. El frontis està orientat a migdia i es compon segons dos eixos d'obertures. S'hi accedeix per un portal amb llinda de fusta que descansa sobre impostes i brancals de pedra. Les finestres són totes d'arc pla de pedra carejada; al costat de les del pis hi ha pintat un rellotge de sol ovalat amb l'anagrama de Crist a sobre i a sota: "JO SENSE SOL I TU SENSE FE NO VALEM RES". A la façana posterior, trobem el portal d'arc de mig punt adovellat a l'alçada del pis i una finestra amb incisió conopial al nivell superior. La façana de ponent presenta quatre grans contraforts de carreus, alguns de pedra tosca, que sostenen la galeria del pis, actualment tapiada i oberta amb finestres modernes. El tractament dels murs és de pedra vista a totes les façanes, excepte la de migdia, on es conserva el morter que la revestia.

Història

En l'acta de consagració de Sant Martí de Congost de l'any 1105 hi consta Berenguer Ramon, prevere de la mateixa església (SOLÀ, 1983: 67"). Des d'aleshores, trobem documentats els rectors que hi residien i es feien càrrec de la parròquia. Tanmateix, tal com apunta Fortià Solà, sabem que la rectoria no només va estar habitada per sacerdots, sinó que en algunes èpoques fou arrendada. En motiu del trasllat de la parròquia a la capella de la Concepció al poble d'Aiguafreda l'any 1851, el darrer rector que hi visqué fou mossèn Joan Vila, mort el 1868. L'any 1970 es va desplomar la part de l'edifici que rodejava l'església pel nord i l'oest. Les seves runes van ser dipositades davant de la porta de la cripta, cobrint el nivell original de circulació.

Bibliografia

Pla Especial de Protecció del Medi Natural i del Paisatge del Parc del Montseny. (2008). Inventari del Patrimoni Construït del Montseny. Àrea d'Espais Naturals. Diputació de Barcelona. SOLÀ, F. (1983). Aiguafreda. Temes Aiguafredencs I. Barcelona: Editorial Humanitas.

